

на. Днесъ тя е на властъ. И на всички ви ще даде служби. Защо да не му помогнемъ? Ето азъ познавамъ всички ви тукъ. На всички обещавамъ работа—защо да не тръгнете съ мене?

Гласове. Слушаме те! Съгласни сме! Всички сме съ тебе!

Гласътъ на Платнаровъ. Днесъ вие порастате въ моитѣ очи. Днесъ вие ставате добри българи. Нека тогава всички извикаме едногласно: ура! Да живѣе нашия шефъ Запряновъ.

(Чува се грѣмко: ура! ура!.. ура-а-а! Да Живѣе, да живѣе, да живѣе!)

Чуватъ се гласове. Да излѣзе г-нъ Запряновъ да ни види;

(Очеквателно мълчание)

Гвоздиевъ. (Къмъ Запряновъ) Съмнявамъ се, че е искрено.

Запряновъ. Длъженъ съмъ да се покажа (излиза на балкона)

(Чува се грѣмко: ура-а-а)

Гласа на Запряновъ. Уважаеми граждани! Подчинявамъ се на вашето желание сега, както ще бжда длъженъ да ви изслушвамъ всѣкога, когато нуждата ви застави да ме подирите. Азъ всѣкога съмъ билъ за народа и съ народа. И нека ви кажа: нѣма да ви упрекна, ако единъ день ме изоставите, когато видите, че моята политика не служи на народа, не зачитава вашитѣ интереси! Нѣма да ви изморявамъ съ обещания. Чакайте отъ мене дѣла. Сега ще ви напустна, защото отивамъ да съставямъ бждащия кабинетъ. Ура а-а!

(Чува се въодушевлено: ура, ура, ура!...)

(Тълпата си разотива)